

חכם בנביאים ובכתובים - נותנים לו נפש יתרה מנצח והוד. ואם הוא צדיק גמור ששומר אות ברית, אות שבת, אות ימים טובים, אות תפלין - נותנים לו נפש יתרה מצדיק. ובכל מקום, נפש יתרה ממלכות.

ואם הוא אדם מפל מדות אלו - נותנים לו פתור בשם יהוה, פיהוה אלהינו בכל קראנו אליו. אין קדוש פיהוה. מעולם הזכר, שהוא תפארת, מלך מכתר בכתר עליון, שבה ימלך בשכינה, שהיא נפש יתרה. וכתר נשמה יתרה, יהוה, רוח, שנאמר (יזאל

א) אשפוך את רוחי על כל בשר, והוא כלול עשר ספירות ממעלה למטה, פדגמת זה: ' חכמה. ה' בינה. ו' כולל שש ספירות מחסד עד יסוד. ה' מלכות. כ' מן פיהוה אלהינו, פתור על ראשו. וזוהי נשמה שנוספת ביום השבת. ומשום שעלת העלות מפלא ומכסה בכתר זה, ומתפשט בשם יהוה בשבתות וימים טובים, אין שלטון לסמאל ולנחש ולכל הממנים שלו, ואין לו שלטון לגיהנם, נקבה רעה של סמאל, ולא למחנות שלו. כלם נסתרים מלפני מחנה המלך, כמו שישתתרו אמות עובדי כוכבים ומזלות של העולם פאשר יתגלה המשיח. זהו שכתוב (ישעיה ב) ובאו במערות צרים (שם ז) ובנקיקי הסלעים.

קמו תנאים ואמוראים ואמרו, רועה נאמן, אתה הוא ששקול לכל ישראל, ממלא מפל מדות טובות, ודאי כך שורה זה שנאמר בו (שמואל א-ב) אין קדוש פיהוה אלהינו. אתה פתור על כל אחד ואחד מישראל, כי אין בלתך בן אדם שיהיה פתור עליך, לא נשיא, ולא חכם, ולא מבין, ולא חסיד, ולא גבור, ולא תם, ולא

צדיק גמור דנטר אות ברית, אות שבת, אות יומין טבין, אות תפלין, יהבין ליה נפש יתרה מצדיק, ובכל אתר, נפש יתרה ממלכות.

ואי איהו בר נש מפל מדות אלין, יהבין ליה פתור בשם יהוה, פיהוה (דף רמ"ג ע"א) אלהינו בכל קראנו אליו.

אין קדוש פיהוה. מעלמא דדכורא, דאיהו תפארת, מלך מכתר בכתר עלאה, דבה ימלוך בשכינתיה, דאיהו נפש יתרה. וכתר נשמה יתרה, יהוה, רוח, דאתמר (יזאל א) אשפוך את רוחי על כל בשר, ואיהו כליל ' ספיראן מעילא לתתא, פגוונא דא: ' חכמה. ה' בינה. ו' כליל שית ספיראן, מחסד עד יסוד. ה' מלכות. כ' מן פיהוה אלהינו, פתור על רשיה. והאי איהו נשמה דאתוספא ביום שבת.

ובגין דעלת העלות, מופלא ומכסה בהאי כתר, ואתפשט בשם יהוה בשבתות וימים טובים, לית שולטנותא לסמאל ולנחש ולכל ממנן דיליה, ולית ליה שלטנותא לגיהנם, נוקבא בישא דסמאל, ולא למשריין דיליה, פלהו מתטמרין מן קדם משרייתא דמלכא, פגוונא דיתטמרן אומין עובדי כוכבים ומזלות דעלמא, פד יתגלי משיחא, הדא הוא דכתיב, (ישעיה ב) ובאו במערות צרים (ישעיה ז) ובנקיקי הסלעים.

קמו תנאין ואמוראין, ואמרו, רעיא מהימנא, אנתה הוא שקיל לכל ישראל, ממולא מפל מדות טבין, ודאי כך שרייא, ההוא דאתמר ביה, (שמואל א ב) אין קדוש פיהוה אלהינו. אנתה פתור על כל חד וחד מישראל, פי אין בלתך בר נש, דיהא כתר עליך, לא נשיא, ולא חכם, ולא מבין, ולא חסיד, ולא גבור, ולא תם, ולא נביא, ולא צדיק, ולא מלך. אנתה הוא בדיוקנא דקודשא ברין הוא, פרא בדיוקנא דאבוהי, פגוונא דישראל, דאתמר בהון, (דברים יד) פנים אתם לוי אלהיכם. אשלים פקודין

אדם שיהיה פתור עליך, לא נשיא, ולא חכם, ולא מבין, ולא חסיד, ולא גבור, ולא תם, ולא

נביא, ולא צדיק, ולא מלך. אתה הוא בדמותו של הקדוש ברוך הוא, בן בדמות אביו, כמו ישראל שנאמר בהם (דברים יד) בנים אתם לה' אלהיכם. השלם מצוות של אדונך, שאין מצוות מאלו שלך שלא יתעטר בו הקדוש ברוך הוא ושכינתו מעלה ומטה בכתר עליון בכל מדה ומדה.

פתח ואמר, תנאים ואמוראים, שפאשר היה קורא לכלם, לרבי שמעון בכלל עמהם בכל זמן, אמר להם, אני משבח לכם כפי נדיבות שלכם, שאתם בני נדיבים אברהם יצחק ויעקב. אין מי שיכול לשבח לכם אלא אדון העולם, שאפלו התורה בלה עד אין סוף בכם היא תלויה, כמו מה שנאמר בתורה, (איוב יא) ארצה מארץ מדה ורחבה מני ים. כף השבח שלכם. אבל יתקיים בכם מה שהתקיים בי, ששמחתי בכבודו של אהרן אחי, כמו שבארוהו, הלב ששמח בגדלת אחיו, ילבש אורים ותמים.

ותנאים ואמוראים, כל מוספים של שבתות וימים טובים, כל מוסף שאומרים בו כתר - מכאן נודעים. וכל תפלות של ישראל, ריחן פריח של (שיר השירים א) מור ולבונה וכל אבקת רוכל, בשאר ימים. אבל בשבתות וימים טובים חשוב עליו מיני בשמים. משום שבמים טובים עולים מכל אבקת רוכל, שנאמר בו (בראשית לב) ויאבק איש עמו. שתפלה שהיא פגומה, נאבק עמה סמאל, להלחם עמה באותו פגם של עברה שבאותו אבק, שזה וזה עולה עד השמים.

אבק של יעקב, ללמד זכות על התפלה בכמה מחנות של חובות (וביחוד) שהם (תולות) קבוצות ומחנות, שמתאספים עמו ללמד זכות עליה. והאבק במדרגה של סמאל עולה בכמה מחנות

דמארץ, דלית פקודין מאלין דילך, דלא יתעטר ביה קדשא בריך הוא ושכינתיה עילא ותתא, בכתר עלאה, בכל מדה ומדה.

פתח ואמר, תנאין ואמוראין, דכד הנה קרי לבלהו, לרבי שמעון בכלל עמהון בכל זמנא, אמור לון, אנא משבחנא לכו, כפום נדיבות דלכון, דאתון בני נדיבים אברהם יצחק ויעקב. לית מאן דיכיל לשבחא לכון, אלא מרי עלמא, דאפילו אורייתא בלה עד אין סוף, בכו היא תליא. פגוונא דאתמר באורייתא, (איוב יא) ארפה מארץ מדה ורחבה מני ים, הכי שבח דילכו. אבל יתקיים בכו, מה דאתקיים בי, דחדינא ביקרא דאהרן אחי, כמה דאוקמוהו, הלב ששמח בגדלת אחיו, ילבש אורים ותמים.

ותנאין ואמוראין, כל מוספין דשבתות וימים טובים, כל מוסף דאמרין ביה כתר, מהכא אשתמודעין. וכל צלותין דישראל, ריחא דלהון, פריחא (שיר השירים ג) דמור ולבונה וכל אבקת רוכל, בשאר ימין. אבל בשבתות וימים טובים, חשיב עליה מפל מיני בשמים.

בגין דביומין טבין, סלקין מפל אבקת רוכל, דאתמר ביה, (בראשית לב) ויאבק איש עמו. דצלותא דאיהי פגימה, אתאבק עמה סמאל, לאגחא עמה בהוא פגימו דעבירה, בהוא אבק דדא ודא סליק עד שמאי.

אבק דיעקב, לאולפא זכותא על צלותא, בכמה משריין דחובין (ר"א רבנן) דאינון (ס"א תלוי) תבילין ומשריין, דמתפנשין עמיה, לאולפא זכו עליה. ואבק דרגא דסמאל, סליק בכמה משריין דחובין, לאולפא חובין עליה, ודא צלותא דערבית, דאקרי סלם דיעקב, דבה (בראשית כח) והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו. אלין דסלקין

אבק של יעקב, ללמד זכות על התפלה בכמה מחנות של חובות (וביחוד) שהם (תולות) קבוצות ומחנות, שמתאספים עמו ללמד זכות עליה. והאבק במדרגה של סמאל עולה בכמה מחנות